

พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา
BEHAVIOR OF USING CREDIT WITH FINANCIAL INSTITUTIONS OF BUSINESS
OPERATORS IN PHANG NGA PROVINCE.

สุตารัตน์ ศรีจันทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจจังหวัดพังงา 2) เพื่อศึกษาลักษณะการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจจังหวัดพังงา 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจจังหวัดพังงา โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการธุรกิจจังหวัดพังงา จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานคือ สถิติไคสแควร์ (Chi – Square test)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 31 - 40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีรายได้ต่อเดือนที่ 500,001 – 800,000 บาท ลักษณะการประกอบธุรกิจ พบว่า ส่วนใหญ่มีกิจการประเภทการค้า มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 1-5 ปี มีทุนจดทะเบียน 1,000,001-2,500,000 บาท และมีจำนวนพนักงาน 31-40 คน พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจจังหวัดพังงา พบว่าส่วนใหญ่มีเหตุผลการตัดสินใจขอสินเชื่อเพื่อเป็นค่าลงทุนในกิจการและเพราะกิจการขาดสภาพคล่อง มีประเภทสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงินเป็นสินเชื่อวงเงินเบิกเกินบัญชี มีวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงิน 1,000,001-2,000,000 บาท และ 2,000,001-3,000,000 บาท และมีระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ 5-10 ปี ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า เพศของผู้ประกอบการธุรกิจและรายได้ของผู้ประกอบการธุรกิจ มีสัมพันธ์กับมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงิน และด้านระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประเภทของกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ และทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจมีสัมพันธ์กับมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านวงเงินสินเชื่อที่ขอ กับสถาบันการเงิน ด้านระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ ด้านเหตุผลการตัดสินใจขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรมในการใช้บริการ, สินเชื่อ, ผู้ประกอบการธุรกิจ

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาคธุรกิจมีการขยายตัวบวกกับในประเทศไทยมีการเกิดขึ้นของภาคธุรกิจ หลากหลาย อุตสาหกรรมแตกต่างกันออกไป ซึ่งภาคธุรกิจนับว่าเป็นส่วนสำคัญของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็น เรื่อง การจ้างงาน ระบบเศรษฐกิจสังคม ความเป็นอยู่ การดำรงชีวิตของผู้คน ระบบโครงสร้างทางสังคม เป็นต้น ซึ่งถือได้ว่าภาคธุรกิจเป็นกลไกหลักและสำคัญมากของประเทศไทย หากภาคธุรกิจดี มีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงย่อมส่งผลดีต่อประเทศในความเป็นอยู่ของผู้คนและรวมไปถึงความสามารถสร้างระบบเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตเพื่อศักยภาพทางเศรษฐกิจให้แข็งแกร่ง อีกทั้งการแข่งขันในภาคธุรกิจนับว่าเริ่มมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้มีผู้ประกอบการธุรกิจจำนวนมากมีการปรับตัววางแผนและเลือกใช้กลยุทธ์ที่ทำให้ธุรกิจตัวเองนั้นสามารถอยู่รอดได้และประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจเหนือคู่แข่งที่อยู่ในอุตสาหกรรมธุรกิจเดียวกัน

ความสามารถในการแข่งขันและการปรับตัวของผู้ประกอบการให้อยู่รอดนั้น ผู้ประกอบการต้องมีความพร้อมในหลายปัจจัยด้วยกัน ทั้งความรู้ ความชำนาญ ทักษะ แม้ว่าผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่ล้วนมีความสามารถในการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้ แต่การประกอบธุรกิจไม่ได้อาศัยเพียงแค่ความรู้และความสามารถเท่านั้นแต่ยังต้องอาศัยเงินทุนในการประกอบธุรกิจอีกด้วย เงินทุนนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการทำธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นเริ่มต้นการทำธุรกิจหรืออยู่ในช่วงดำเนินธุรกิจมาแล้ว ผู้ประกอบการบางรายมีความรู้และความสามารถในการทำธุรกิจได้ดี แต่ไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างราบรื่นและสมบูรณ์แบบเนื่องจากขาดเงินทุน

แม้ประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรมากถึง 70 ล้านคน แต่ประชากรส่วนใหญ่ของไทยยังคงประกอบอาชีพในภาคการเกษตรเป็นหลัก มีวิสาหกิจหรือกิจการเพียง 3,119,738 รายทั่วประเทศ ในจำนวนนี้คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs : Small and Medium Enterprises) มากถึงร้อยละ 99.5 จึงนับได้ว่า SMEs เป็นหน่วยธุรกิจที่มีจำนวนมากที่สุดของประเทศ รองรับและก่อให้เกิดการจ้างงานจำนวนมาก การที่ SMEs มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ย่อมเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความกินดีอยู่ดี ให้กับประชาชนในประเทศ ในขณะเดียวกัน SMEs สามารถจำแนกตามภาคธุรกิจเป็นภาคการค้าและภาคบริการ เป็นภาคธุรกิจที่ SMEs ประกอบธุรกิจมากที่สุดในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 41.2 และ ร้อยละ 40 ตามลำดับ) ด้วยเหตุที่การค้าเป็นภาคธุรกิจที่เริ่มต้นธุรกิจได้ง่ายกว่าภาคธุรกิจอื่น ใช้เงินลงทุนไม่มากทั้งยังสอดคล้องกับสภาวะการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันที่มุ่งเน้นพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce) รองลงมาคือ การประกอบธุรกิจในภาคการผลิต และภาคธุรกิจเกษตร ที่ร้อยละ 17.1 และ ร้อยละ 1.6 ตามลำดับ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว.), 2565)

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โครงสร้างผลิตภัณฑ์รวมในประเทศ (Gross Domestic Product :GDP) และ GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวมของประเทศไทยปรับเปลี่ยนขึ้น ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ GDP SMEs ยังคงขยายตัวได้สูง ยังคงมาจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศได้แก่ การบริโภคของภาครัฐและภาคเอกชนขยายตัว รายได้ในภาคเกษตร รวมทั้งรายรับจากนักท่องเที่ยว

ต่างชาติ ส่งผลให้ภาคการค้าและภาคการบริการเติบโตได้ในอัตราที่สูง ในไตรมาสที่ 1 - 4 ปี 2565 ความต้องการสินเชื่อภาคธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนในทุกสาขาธุรกิจ แม้สถาบันการเงินมีความระมัดระวังการให้สินเชื่อ ตามภาวะเศรษฐกิจที่ยังมีความเสี่ยงจากทั้งสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 สายพันธุ์ โอมิครอน (Omicron) และความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครน สอดคล้องกับอัตราการอนุมัติสินเชื่อที่ลดลงในภาคการผลิตและภาคบริการโดยสถาบันการเงินมีการปรับเพิ่มเงื่อนไขประกอบสัญญาโดยรวมทั้งปรับเพิ่ม Margin สำหรับกลุ่มลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ขณะที่สถาบันการเงินบางแห่งผ่อนคลายมาตรฐานการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs เล็กน้อยตามคุณภาพสินเชื่อที่ปรับดีขึ้น (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565)

สถาบันการเงินทั้งที่เป็นธนาคารพาณิชย์และที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (non-bank) ในปัจจุบันมีการแข่งขันด้านการให้บริการทางการเงินที่สูงมากขึ้นเรื่อยๆ และต่างพากันสร้างกลยุทธ์ต่าง ๆ ขึ้นมาในการดึงดูดลูกค้าเข้าใช้บริการโดยสถาบันการเงินต่างพากันปรับตัวมากขึ้น เพื่อให้สามารถเพิ่มโอกาสในการได้ลูกค้ารายใหม่ ซึ่งทางบริษัท ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันทั้งจากกลุ่มธนาคารพาณิชย์และที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ (non-bank) จึงจำเป็นต้องสร้างกลยุทธ์และพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อดึงดูดให้ผู้ประกอบการมาใช้บริการสินเชื่อกับทางบริษัทปัจจุบันมีธุรกิจเกิดขึ้นมากมาย และจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งเงินทุนในการประกอบธุรกิจ และสถาบันการเงินก็มีการแข่งขันค่อนข้างสูงในการดึงดูดลูกค้ามาใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็น ส่วนลดค่าแลกเข้า อัตราดอกเบี้ย เป็นต้น โดยผู้คนส่วนใหญ่จะนึกถึงสถาบันการเงินที่เป็นธนาคารพาณิชย์เป็นส่วนใหญ่ สืบเนื่องมาจาก ความเป็นมาตรฐานและความน่าเชื่อถือ เมื่อเทียบกับสถาบันการเงินที่เป็น non-bank ที่หลายผู้ประกอบการยังไม่คุ้นชินมากนัก โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการมักจะพิจารณาปัจจัยก่อนขอสินเชื่อ ประกอบด้วย 1) อัตราดอกเบี้ย วงเงินและระยะเวลา ซึ่งอัตราดอกเบี้ยของสินเชื่อแต่ละประเภทก็มีอัตราที่แตกต่างกันและมีการเพิ่มขึ้น ลดลง ขึ้นอยู่กับสถานะทางการเงินของลูกค้ารวมถึงวงเงินและระยะเวลาก็ขึ้นอยู่กับสถาบันการเงิน 2) บริการทางการเงินที่ครบวงจร สิ่งอำนวยความสะดวกจากสถาบันการเงินที่ ให้บริการกำหนดวงธุรกิจอย่างครบวงจร และ 3) การให้ความรู้และการเชื่อมต่อโอกาสทางธุรกิจ ในการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ ธุรกิจ SMEs และเชื่อมต่อโอกาสในการค้าทางธุรกิจสถาบันการเงินมีการจัดโครงการส่งเสริมการ ลงทุนและเพิ่มความรู้ให้กับผู้ประกอบการ (ปฐมพร ทรงสุโรจน์, 2564)

จากประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา ในการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาวิจัยโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการธุรกิจในพื้นที่จังหวัดพังงา เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลและสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา
2. เพื่อศึกษาลักษณะการประกอบธุรกิจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา
2. ลักษณะการประกอบธุรกิจส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา ปัจจัยส่วนบุคคลและลักษณะการประกอบธุรกิจ
2. ขอบเขตของประชากร คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วยอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมการผลิต การค้าปลีก และการค้าส่ง จำนวน 272 ราย
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ จังหวัดพังงา
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา คือ กรกฎาคม 2567 - ธันวาคม 2567

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2560)กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) เป็นการตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ อายุ ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการค้นหาการซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอยผลิตภัณฑ์ และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะสนองความต้องการของเขา (Schiffman and Kanuk, 1994 อ้างใน ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2560)

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจ

ลักษณะทั่วไปของธุรกิจ นั้นจะประกอบไปด้วย ขนาดของเงินทุนที่ใช้ในการแบ่งขนาดของอุตสาหกรรม จำนวนพนักงานทุนจดทะเบียนและรูปแบบความเป็นเจ้าของธุรกิจ ซึ่งปัจจัยด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ต่างก็ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน ดังนั้น ในการบริหารธุรกิจจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจ ในลักษณะของอุตสาหกรรมนั้น ๆ ดังนี้ (ศิริรัตน์ แสงรักษสกุล, 2552) โดยการจำแนกขนาดของอุตสาหกรรมที่นิยมใช้กัน จะอาศัยเกณฑ์วัดที่สำคัญ 4 ประการคือ ขนาดการจ้างงาน สินทรัพย์ถาวร ทุนจดทะเบียนและยอดขาย ซึ่งในบางประเทศจะใช้เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเป็นเครื่องวัดเพียงเกณฑ์เดียว และบางประเทศอาจจะใช้ประกอบกันหลาย ๆ เกณฑ์

แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ

สินเชื่อธุรกิจ หมายถึง วงเงินสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ให้แก่บริษัท เพื่อใช้หมุนเวียนในกิจการเพื่อการลงทุน เพื่อการค้าระหว่างประเทศ ให้บริการค้าประกัน และอวัล เท่านั้น โดยในการพิจารณาให้สินเชื่อธนาคารจะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการใช้วงเงินสินเชื่อ ความต้องการเงินทุน หมุนเวียนในธุรกิจที่ปัจจุบันมีไม่เพียงพอ หลักประกัน ดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม ความเสี่ยงในการชำระหนี้คืนธนาคาร ความเป็นไปได้ของธุรกิจ รวมทั้งประวัติทางการเงินของบริษัทที่ผ่านมา เป็นต้น โดยธนาคารจะดำเนินการสัญญาการชำระเงินไว้อย่างถูกต้อง (สมาคมสถาบันการศึกษาการธนาคารและการเงินไทย, 2566)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วยอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมการผลิต การค้าปลีก และการค้าส่ง จำนวน 272 ราย (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา, 2567) ผู้วิจัยจึงใช้การคำนวณจากสูตรของ Yamane (1973) มีระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ 5% เพื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 162 คน และผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงาที่เคยสินเชื่อกับสถาบันการเงิน และให้ความร่วมมือและยินดีตอบแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question) มีจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจ ได้แก่ ประเภทธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินการ ทุนจดทะเบียน และจำนวนพนักงานโดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question) มีจำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา ได้แก่ เหตุผลที่ขอสินเชื่อ ประเภทของสินเชื่อ วงเงินในการขอสินเชื่อ และระยะเวลาการผ่อนชำระ โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question) มีจำนวน 4 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา ความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มาใช้เป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 มาใช้เป็นข้อคำถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงความถี่ และร้อยละ 2) ลักษณะการประกอบธุรกิจโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ 3) พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา โดยแจกแจงความถี่ และร้อยละ 4) การทดสอบสมมติฐาน โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะการประกอบธุรกิจ กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi – Square test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 162 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60 และมีรายได้ต่อเดือนที่ 500,001 – 800,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 46.40

2. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการประกอบธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 162 คน นี้ ส่วนใหญ่มีกิจการประเภทการค้า จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 61.10 มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 1-5 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 49.40 มีทุนจดทะเบียน 1,000,001- 2,500,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 และมีจำนวนพนักงาน 31-40 คน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70

3. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจ ในจังหวัดพังงา

พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา พบว่าส่วนใหญ่มีเหตุผลการตัดสินใจขอสินเชื่อเพื่อเป็นค่าลงทุนในกิจการและเพราะกิจการขาดสภาพคล่อง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 มีประเภทสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงินเป็นสินเชื่อวงเงินเบิกเกินบัญชี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 45.10 มีวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงิน 1,000,001-2,000,000 บาท และ 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 และมีระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ 5-10 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา พบว่า เพศของผู้ประกอบการธุรกิจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และรายได้ของผู้ประกอบการธุรกิจมีสัมพันธ์กับมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะการประกอบธุรกิจส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา พบว่า ประเภทของกิจการของผู้ประกอบการธุรกิจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจมีสัมพันธ์กับมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจมีสัมพันธ์กับมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านเหตุผลการตัดสินใจขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษา พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา สามารถนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการธุรกิจส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา พบว่า เพศของผู้ประกอบการธุรกิจและรายได้ของผู้ประกอบการธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงิน และด้านระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาส อรุณธีรกิจ (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้สินเชื่อเพื่อธุรกิจของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในเขตภาคตะวันออก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อเพื่อธุรกิจธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยในเขตภาคตะวันออก ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสอดคล้องกับ ภาสกร เก่งสามสมุทร (2562) ได้ศึกษา พฤติกรรมผู้บริโภคกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลรายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่สินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ ที่แตกต่างกัน

2. จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะการประกอบธุรกิจส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา พบว่า ประเภทของกิจการระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ และทุนจดทะเบียนของผู้ประกอบการธุรกิจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินด้านวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงิน ด้านระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ ด้านเหตุผลการตัดสินใจขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยวิมล

พรรณ แซ่ลี้ (2563) ได้ศึกษา การศึกษาพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดสงขลา ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประเภทของธุรกิจ ทุนจดทะเบียน และระยะเวลาการดำเนินธุรกิจ ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดสงขลา

3. พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงา พบว่าส่วนใหญ่มีเหตุผลการตัดสินใจขอสินเชื่อเพื่อเป็นค่าลงทุนในกิจการและเพราะกิจการขาดสภาพคล่อง มีประเภทสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงินเป็นสินเชื่อวงเงินเบิกเกินบัญชี จำนวน มีวงเงินสินเชื่อที่ขอกับสถาบันการเงิน ,000,001-2,000,000 บาท และ 2,000,001-3,000,000 บาท และมีระยะเวลาการผ่อนชำระสินเชื่อ 5-10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทธิ์ไกร บรรเทาทุกข์ (2563) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของบริษัทซีเรียล แพลคตอริง (ประเทศไทย) จำกัด ด้านพฤติกรรมการใช้สินเชื่อ พบว่าส่วนใหญ่มีความคาดหวังจากการใช้บริการสินเชื่อธุรกิจเพื่อต้องการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่มีเหตุผลการตัดสินใจขอสินเชื่อเพื่อเป็นค่าลงทุนในกิจการและเพราะกิจการขาดสภาพคล่อง ดังนั้นสถาบันการเงินในจังหวัดพังงา ควรมีระยะเวลาในการอนุมัติสินเชื่อที่มีความเหมาะสมรวดเร็ว มีการจัดลำดับคิวสำหรับการให้บริการ ควรมีการพัฒนาสร้างระบบที่ทันสมัย เพื่อการใช้งานที่สะดวกสบายให้แก่ผู้ใช้บริการ เพราะว่าในปัจจุบัน การทำธุรกรรมต่างๆเริ่มมีการทำธุรกรรมผ่านหน้าจอมือถือมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การชำระเงิน การซื้อของต่างๆมากขึ้น ดังนั้นความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงมีการเริ่มพัฒนาระบบการให้บริการผ่านช่องทางบนมือถือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า โดยลูกค้าสามารถขอสินเชื่อได้ง่าย ๆ ผ่านแอปพลิเคชันของสถาบันการเงิน

2. สถาบันการเงินในจังหวัดพังงา ต้องสร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าว่าธนาคารมีประสิทธิภาพมากพอต่อการให้บริการสินเชื่อ โดยการประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการธุรกิจ ระยะเวลาชำระ ทำให้ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้น

3. สถาบันการเงินในจังหวัดพังงา ควรจัดอบรมพนักงานทุกคนให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการเพื่อที่จะสามารถตอบคำถาม ข้อเสนอแนะ ให้ความช่วยเหลือหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ลูกค้าได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างขึ้น โดยอาจเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการธุรกิจทั้งหมดในภาคใต้ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการบริการสินเชื่อของสถาบันการเงิน

2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ของผู้บริโภคหรือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดพังงา โดยการเก็บ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก, การสนทนากลุ่ม เพื่อให้ทราบถึงมุมมอง แนวคิด และความต้องการที่แท้จริงในการเลือกใช้บริการสินเชื่อ

เอกสารอ้างอิง

- กัตติกา รัตนสันตยากุล. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ธนาคารกสิกรไทย ในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จักรกฤษณ์ ไกรศีลสม. (2564). พฤติกรรมและรูปแบบการใช้สินเชื่อ ปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อและส่วนประสมทางการตลาดบริการเลือกใช้บริการสินเชื่อของลูกค้ารายใหญ่กรณีศึกษา ธ.ก.ส. ฝ่ายกิจการภาคตะวันออกเฉยงเหนือตอนบน. บัณฑิตวิทยาลัย กลุ่มวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- จุฑามาส อรุณธีรกิจ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้สินเชื่อเพื่อธุรกิจของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ในเขตภาคตะวันออก. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ ศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
- ชัยสมพล ชาวประเสริฐ. (2552). การตลาดบริการ (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชูชัย สมิทธิไกร. (2554). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย (2565). รายงานผลการสำรวจภาวะและแนวโน้มสินเชื่อ. ค้นเมื่อ วันที่ 21 ธันวาคม 2565 อ้างอิงจาก
<https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/CreditCondition/LoanSurveyTHQ32019qy4vfy7.pdf>
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2560). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- นภาพรณ คณานุรักษ์. (2556). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ซีวีแอลการพิมพ์.
- นันท์กานต์ ธิหลวง. (2564). พฤติกรรม ความต้องการ และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของลูกค้า ในการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน ธนาคารออมสิน สาขาบ้านดุง. Journal of Modern Learning Development
 ปีที่ 6 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2564
- บุญญา อูสิทธิ์. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสินเชื่อ SME ของธนาคารกสิกรไทย ในจังหวัดชลบุรี. สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ปณิศา มีจินดา. (2553). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ปณิศา ลัญชานนท์. (2548). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ: บิสิเนสเวิร์ด.
- พิสิทธิ์ พิพัฒน์โกคากุล. (2560). การหาความต้องการของลูกค้า (Customer requirement). สืบค้นจาก <http://www.impressionconsult.com/web/index.php/articles/165-customerrequirement.html>.

- ภาสกร เก่งสามสมุทร. (2562). พฤติกรรมผู้บริโภคกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อเพื่อการพาณิชย์ของธนาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดปราชญ์บุรี. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วิมลพรรณ แซ่ลิ้ม. (2563). การศึกษาพฤติกรรมการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจ ในจังหวัดสงขลา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วุฒิ สุขเจริญ. (2555). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: จี พี ไซเบอร์พริ้นท์.
- ศิริรัตน์ บุญยเกตุ. (2562). *กระบวนการพฤติกรรมผู้บริโภค (Process of behavior)*. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/sirirattc/home/hnwy-thi-2-paccay-thi-mixiththiphil-tx-krabwnkar-tadsin-ci-sux/neuxha-hnwy-thi-2>.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ และธนวรรธ ตั้งสินทรัพย์. (2560). *การจัดการและ พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ฤทธิ์กร บรรเทาทุกข์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของบริษัทซีเรียล แพลค ดอริง (ประเทศไทย) จำกัด. บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2565). *ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม. คำนวณวันที่ 21 ธันวาคม 2565* อ้างอิงจาก https://www.sme.go.th/upload/mod_download/download-20190909095851.pdf
- อติตยา อวยพร และ ภิเชก ชัยนรินทร์. (2565). พฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อฟิโกไฟแนนซ์ ของประชาชนในจังหวัดศรีสะเกษ. *Journal of Modern Learning Development* ปีที่ 7 ฉบับที่ 11 ประจำเดือนธันวาคม 2565
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (2007). *Consumer behavior* (9th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice–Hall.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper & Row.